

ע"פ 1106/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1106/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט השלום בנתניה מיום
6.2.2020 בת"פ 45160-10-17 אשר ניתן על ידי
כבוד השופטת מ' גרינברג

בשם המערער:

בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנתניה (השופטת מ' גרינברג) מיום 6.2.2020 בת"פ 45160-10-17, שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו. ביום 17.5.2018 קיבל בית המשפט (השופט ע' פרייז) את בקשת המערער לשחרור הסניגוריה הציבורית מייצוגו והתיר לו לייצג את עצמו ובחודש יולי 2019 נותב התיק לטיפול של השופטת מ' גרינברג. במהלך דיון הוכחות שהתקיים ביום 28.11.2019, העלה המערער טענות ביחס למחדלים שנפלו לשיטתו בהתנהלותה של היחידה החוקרת בהליך הפלילי המתנהל נגדו. בית המשפט קבע בעניין זה כי "מדובר בטענות מסוג של הגנה מן הצדק שאומנם ניתנות להיטען כטענה מקדמית, אבל בתיק זה נכון היה לשמוע את כלל הראיות כדי להכריע בהם". בהתאם לכך, התיר בית המשפט

למערער לזמן לעדות מספר חוקרים מתחנת המשטרה בה נחקר (להלן: העדים) וקבע דיון הוכחות נוסף.

2. בפתח דיון הוכחות זה, שהתקיים ביום 6.2.2020, ביקש המערער להעלות טענות חדשות הנוגעות בעיקרן להתנהלות לא תקינה של גורמים מטעם המשטרה ורשויות האכיפה בהליכים אחרים המתנהלים נגדו. בית המשפט התיר למערער לשטוח טענות אלו, אך לאחר שהתברר כי המערער אינו מתכוון למקד את הדיון בטענות שבגינן זומנו העדים לדיון, הורה המותב על שחרור חלק מן העדים וחייב את המערער בשכר עדותם. בית המשפט הבהיר למערער כי יתייחס למכלול טענותיו במסגרת הכרעת הדין ואף התיר לו להגיש ראיות נוספות הנוגעות לטענות שהעלה. בשלב זה עתר המערער לפסילת המותב בטענה כי הימנעותו מדיון והכרעה בטענות המקדמיות שהעלה מנוגדת לחוק.

3. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות על אתר וקבע כי אין בה כדי ללמד על צל צלו של משוא פנים מצדו כלפי מי מהצדדים. בית המשפט הטעים כי "במשך דיונים ארוכים בית המשפט מגלה סבלנות רבה כלפי הנאשם [המערער], ואף מסייע לו ככל שניתן, כדי לשמור על זכויותיו ולברר לעומק את טענות ההגנה [...]". כאמור, מדובר בנאשם שבמהלך הדיונים מעלה טענות רבות באשר להתנהלות היחידה החוקרת ובעיקר המאשימה, וכפי שכבר הובהר לו מספר רב של פעמים, אבחן טענות אלה לעומק במסגרת הכרעת הדין.

4. מכאן הערעור דנן בו שב המערער, שאינו מיוצג, על טענותיו בבית המשפט קמא. המערער מוסיף ומציין כי "תפקידה הקודם של [המותב] היה קצינת משטרה ואחראית תביעות משטרת נתניה, כאשר הוחלפה על ידי בא כח בתיק הנ"ל". לטענתו יש בנתון זה כדי להטות את הכף לעבר פסילת המותב. בצד הערעור הגיש המערער בקשה להוספת מסמכים הכוללת החלטות של המותב שהתקבלו לאחר הדיון האחרון בעניינו.

5. עיינתי בערעור על נספחיו, ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. טענותיו של המערער נעוצות למעשה בחוסר שביעות רצונו מהחלטת המותב שלא להכריע באופן מידי בטענות שהעלה במסגרת הדיון שהתקיים ביום 6.2.2020, כי אם במסגרת הכרעת הדין שתיתן בהליך לאחר מיצוי שלב ההוכחות. החלטה זו היא החלטה דיונית מובהקת אשר אינה חורגת מניהול סביר של ההליך ובצדק קבע המותב כי אין בהכדי להקים עילת פסלות (ע"פ 1616/18 בלום נ' רשות המיסים, פסקה 5 (4.3.2018)). גם הטענה הנוגעת לתפקידו הקודם של המותב טרם מינויו לכהונת שופט אינה מקימה עילת פסלות, והיאנטענה באורח כללי ביותר ומבלי להסביר מדוע יש בה כדי לבסס חשש למשוא פנים כלפי המערער בהליך דנן בהתאם לאמות המידה שנקבעו בדיון. המסמכים שאותם ביקש המערער להוסיף אינם מגלים רלוונטיות לטענות שהועלו בבקשת הפסלות ומשכך לא ראיתי מקום להורות על הוספתם.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ד באדר התש"ף (10.3.2020).

ה נ ש י א ה

עמוד 2

